

[Niels Helveg Petersen.]

gens uro og beklagelse i fuldt mål; vi finder den amerikanske politik beklagelig og skadelig for udsigterne til realistiske fredsforhandlinger. Der er altså ingen tvivl om regeringens stilling i denne sag.

Jeg kan meddele, at vi ikke kan stemme for hr. Sigsgaards dagsorden; vi finder, at dette spørgsmål er uegnet til afgørelse ved en dagsorden, der jo traditionelt hører til i partistridens våbenarsenal. Men som det klart fremgår, ligger der ikke i dette nogen tilslutning til den amerikanske politik, hvilket klart skulle fremgå af, hvad jeg har sagt, men hvad jeg dog ikke forventer at hr. Sigsgaard indser.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: For at der ikke skal blive dannet myter om, hvad det er, regeringen vil med hensyn til sin indkomspolitik, vil jeg gerne have lov til at citere, hvad statsministeren sagde, da vi drøftede spørgsmålet den 15. maj i år. Statsministeren svarede (folketingets forhandlinger 1969-70, sp. 5937):

„Hvis hr. Per Hækkerups spørgsmål betyder, at man gerne vil have at vide, om regeringen vil føre en indkomspolitik i de kommende år, selv om LO skulle finde på at stille sig negativ, så må svaret på denne baggrund være: ja, det vil vi.“

Det opfattede jeg derhen, og det sagde jeg straks efter i en kort bemærkning:

„Nu drejer det sig jo ikke bare om LO, det drejer sig jo også om de øvrige lønmodtagerorganisationer, men nu er det altså sagt klart og tydeligt, at hvis ikke man makker ret til foråret, så vil regeringen benytte sit flertal til at sørge for, at man kommer til at makke ret.“

Det svarede statsministeren ikke på, og det må derfor stå som en konklusion, statsministeren er enig i.

Jeg vil også gerne sige, at det beroliger os ikke, når vi har konstateret, at hr. Anders Andersen klart og tydeligt har givet udtryk for nøjagtigt det samme synspunkt: at regeringen og regeringsflertallet er forpligtet til at benytte sin magtposition til at gennemtrumfe en ordening også i forhold til den kommende overenskomstsituation. Det råder jeg regeringspartierne fra at gøre, og jeg

finder det særdeles uheldigt, at man vil starte en overenskomstsituation med at proklamere det, som man her har proklameret.

Må jeg så, da jeg er blevet korrekset for ikke at meddele, hvilken stilling vi tager til det dagsordensforslag, der er fremsat, sige, at socialdemokratiets hovedbestyrelse har udtrykt som sin opfattelse, at vi ønsker utvetydigt at tage afstand fra præsident Nixons beslutning om at sende væbnede styrker ind i Cambodia. Vi finder, at den udtalelse for vort vedkommende er helt tilstrækkelig og dækkende, og vil derfor ikke stemme for den pågældende dagsorden, men undlade at stemme.

Poul Dam: Når man vover at holde en tale som den, jeg holdt i dag før frokost, så har man i forvejen set i øjnene, at der bagefter står nogen op og siger: æh bæh, de idealer kan du ikke selv leve op til. Det kom da også; både statsministeren og hr. Haunstrup Clemmensen havde bemærkninger i den retning. Det havde jeg altså forudset, og jeg tror også, at jeg nogenlunde omhyggeligt i talen gjorde det klart, at den anklage, jeg finder der er grund til at rette mod folketinget, er en anklage, som jeg mener omfatter os alle, og at vi naturligvis alle ligger under for de unoder, vi har fået igennem årene, og at en gang imellem kan fristelsen til at lade unoderne få frit løb være overmægtig, som den var et par gange i dag, og som den også vil være i fremtiden, det skal jeg garantere for.

Statsministeren svarede på min bemærkning om, at oppositionens forslag var blevet behandlet venligt, men ikke særlig reelt af regeringen, at det kunne man heller ikke vente, for der var jo tale om socialistiske forslag, og statsministeren var som bekendt ikke socialist, det stred imod regeringens almene holdning, og derfor kunne man ikke forvente, at de virkelig skulle kunne indgå i diskussionen. Det er nu nok en betragtning, som er lavet her bagefter. Der er en række af de forslag, der er stillet af det ene eller det andet oppositionsparti, som ikke er mere socialistiske, end at de griber ind i den situation, vi har i dag, og peger på løsninger, som lige så vel kan forenes med det ene økonomiske samfundssyn som med det andet. Jeg tror langt snarere, at det, der er i